

warraštud, ja polle hādda, kui sai warras,
tada! Eks se olle nenda sinno arro járrel?

„Jummal hoidko!“ hūdis Mik. „Wal-
lato kippub nurja minnema, ja wargad on
isše ðinetumad ja hāddaga hukkas ja saat-
wad peålegi teisi hāddasé!“

„Kas sepårrast sinno eßimenne kostmis-
me weel peaks dige ollema?“

„Ei tahha mitte digeks miñna. — Nüüd
siis arwan, et se on hādda, kui innimes sel
on nälga ehk janno, kui ta allasti ehk haige,
ja muud seddasuggust, kui polle abbi leida!“

„Ni paljo siis öppisime jo, et se polle hād-
daks nimmetada, kui innimenne ei sa tehtud
niis ta tahhab. Arwame nüüd ka sedda árra,
niis sa praego nimmetasid, nälga ja janno,
allaëstust ja haigust, ja seddasuggust. Kas
se peaks keigest hāddast isma ollema, kellesse
ei pudu ei nalg egga janno, ei allaëstus eg-
ga haigus, egga muud seddasuggust?“

„Mis temmal sün Ma peál ennam hād-

da teeþ, kui temmal iggaráwast leiba ja
peatoidust on, ka fattet ja terwist peålegi?“

„Ma tean, sul on siitsadik peatoidust ja
fattet, ja terwist. Jummal hoidko ja ðniis-
tago sulle sedda keik surmani. Agga wata,
sa oled alles poismees, ja pca kül ofsid en-
nese'e se'tsi. Kas sa lähhed tedda naeseks
noudma, kes juhtub eßimessek sinno waasto?
ehk kelle jure sadikud sind tahtwad sata?“

„Egga ma runimalast peasi lähhe naest
wõtma, et ma ei wea isše hādda onima ma-
iasje, ja wallo, ja melehaiget süddamesse!“

„Ommeti weel on ennam ašja, mis hād-
da teeþ! Mis kassó sul warrandusseest ja
ihho terwiseest, kui süddaa polle terwe, kui
süddames polle rahho? Teiste hõlus teeþ
sulle hādda, so omma pat teeþ sulle hādda,
kui ka Ma peál warrandusseest ja ihho tar-
widusseest polle pudo! Eks sa mälleta minne-
wa aastast kalendri luggemist, Seppiko Si-
must? Waat temmal olli waesus ja kitsus